

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Proprietatea și organul oficial al Asoc. instit. financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Inscris sub Nr. 22/1938 la Tribunalul Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1—3

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Redactor responsabil: **Dr. Mihai Veliclu.**

S u m a r u l :

Imprumutul Reîntregirii. — Corelația prețurilor. — Rolul Băncilor de Emisiune. — „Albina”, institut de credit și de economii, Sibiu. — Desființarea contribuției excepționale de 20% asupra veniturilor scadente după 1 Septembrie 1941 inclusiv. — Folosirea bunurilor expropriate dela evrei.

Imprumutul Reîntregirii.

În fața războiului în care ne aflăm, se pun probleme financiare cari sunt socotite de conducătorii noștri drept fundamentale pentru existența țării.

În expozeul d-lui general N. Stoiculescu, ministrul finanțelor, făcut presei, aceste probleme au fost rezumate în următoarele puncte:

- a) Concentrarea tuturor mijloacelor financiare pentru realizarea celui mai înalt scop național: întregirea neamului;
- b) Intensificarea maximă a producției;
- c) Apărarea și păstrarea valorii monetei naționale;
- d) Organizarea finanțelor publice și private.

Pentru realizarea acestui program fără are nevoie de bani. Până acuma s'au dat pentru înzestrarea armatei Lei 160 miliarde și deoarece sfârșitul războiului nu se poate prevedea, iar resursele bugetare obișnuite nu sunt suficiente pentru finanțarea lui, d-l ministru face apel către cetățenii țării pentru un nou împrumut

conform prospectului publicat în Mon. Of. Nr. 187 din 9 August a. c. și alte ziare.

Credem că nu mai trebuie să insistăm în fața băncilor noastre asupra aspectului patriotic care obligă pe fiecare cetățean cu inima adevărat românească la acest sacrificiu de care și băncile noastre au dat totdeauna o vie dovadă de înțelegere, dar trebuie să relevăm și faptul, că condițiile de rentabilitate ale împrumutului pot fi și ele un indemn de interes general. Sfătuim deci băncile noastre cu toată insistența, să participe în mod cât mai larg la subscripțiune, îndemnând și clientela lor la acest gest patriotic.

Corelația prețurilor.

Idealul vieții economice constă în mersul nestânjenit al circuitului format de producțiune și consumațiune cu toate etapele lui intermediare: transport și desfacere și mai cu seamă cu toate anexele caracteristice cari ajută circulația mărfurilor ca: credit, încredere, etc. etc. Dacă circuitul menționat nu este știrbit în nici unul din angrenajele lui, atunci de sigur că funcționarea lui este ireproșabilă. Din această funcționare ireproșabilă rezultă liniștea pieței și stabilitatea prețurilor. Imediat însă ce se iscă cel mai mic deranjament în funcționarea

circuitului, piața se turbură și prefurile înregistrează variațiuni cari caracterizează o stare de lucruri anormală. Mai mult decât atât, odată intervenită neliniștea pieței, ea se înlătură relativ greu, ba înțocmai ca în fenomenele de rezonanță, se poate și aici întâmpla că anumite fapte amplifică nervozitatea și astfel viața economică își pierde cu desăvârșire echilibrul.

Nu este nevoie să insistăm asupra cauzelor care produc desezechilibrul pieței. După războiul mondial deși se credea că se va instaura o epocă de mare stabilitate economică, sdruncinările s'au ținut lanț, datorită fenomenelor politice și sociale radical schimbate față de stările dinaintea lui. În afară însă de aceste sdruncinări rezultate din războiu, au contribuit apoi la enervarea pieței chiar după ce valul lui se mai liniștise, diversele mișcări ideologice cari răbușneau regulat într-o parte sau alta a Europei. Astfel, de unde unele țări visau la instăpânirea unei democrații pasive care să obțină totul dela liberă mișcare a factorilor economici, altele au aruncat peste bord asemenea atitudine și și-au croit o altă lege în care fenomenul economic era dirijat și urmărit în toate oscilațiunile și articulațiunile sale. Să nu menționăm în această ordine de idei decât ideologia bolșevică, fascismul, național-socialismul și mișcarea de regenerare națională a Spaniei, neglijând deosebirile de vederi mai puțin importante care s'au manifestat aproape în fiecare țară la diverse intervale și ne vom da perfect de bine seama de sursa tuturor turburărilor la care a fost supusă viața economică în cei din urmă douăzeci de ani. Măsurile restrictive care s'au luat în domeniul economic de fiecare țară, a întrerupt circuitul normal al procesului economic și astfel s'au creat tensiuni și presiuni cari au avut adânci repercursiuni atât de cunoscute și știute de cei cari erau într-o cât de mică măsură în contact intim cu desfășurarea lucrurilor.

Mai mari turburări a înregistrat viața economică dela începutul anului 1939 când stările politice și-au pierdut cu totul echilibrul. De atunci începând viața economică a înregistrat eșuări directe, dat fiind faptul că pregătirile de războiu au îndrumat producțiunea spre domenii

cari nu mai aveau nimic a face cu cererea generală. Peste această îndrumare a producției spre un domeniu deosebit, nelegat de nevoile directe ale societății, s'a suprapus apoi restrângerea întrebuițării anumitor materiale brute, fapt care a provocat un gol imens pe piață, deoarece cererea nu a mai putut fi satisfăcută. În asemenea situație procesul economic a fost întrerupt în curgerea lui și astfel s'au creat turburări adânci cari au dus direct la derute, căci în momentul în care anumite articole s'au rărit, cererea menținându-se la nivelul ei normal, s'a ridicat prețul, s'a produs enervarea și prin circulația aceasta anevoioasă s'au reclamat depunerile, forțând mișcarea fiduciară și desezechilibrând astfel complet mersul pieței.

Fără îndoială că ajungând aici, turburarea se întinde ca pecinginea. Piața ajunge deci la un stadiu de nestatornicie cu simptome de crize grozave, ceea ce contribuie ca factorii diriguitori să intervină. Intervenția aceasta este însă o sabie cu două tăișuri căci pentru a reuși, sunt necesare anumite date cari foarte greu pot fi cunoscute.

Pentru țările cari au intervenit de mai înainte în dirijarea într'un anumit fel a fenomenelor economice, faptul este desigur ușurat de cunoașterea tuturor datelor specifice care le caracterizează precum: capacitatea de producție, nevoile consumației, repartizarea consumației, cifra exactă a populației, posibilitățile de desfacere, etc. etc. În felul acesta țările menționate au asigurată organizarea întregului circuit economic și măsurile intervenționiste sunt bazate pe criterii obiective. De aceea pot să ducă la rezultate concrete și astfel să dea posibilitatea unei juste repartizări în condițiuni optime a mărfurilor necesare consumului public.

Mai greu se prezintă lucrurile pentru țările cari n'au făcut uz până acuma de vreun intervenționism rațional în domeniul economic. Zicem rațional, adecă bazat pe date statistice pentru că altfel el este lipsit de reușită, ba poate să ducă la rezultate mai grave decât dacă nu s'ar face nimic. Este în speșă cazul la noi, unde împrejurările politice din anul trecut ne-au găsit cu totul nepregătiți din punctul de vedere care ne preocupă.

Prin cedările de teritoriu cari s'au făcut în mod cu totul intempestiv, s'au desorganizat centrele de producție și astfel anumite regiuni au rămas în suferință. Peste acest neajuns a intervenit apoi consumul disproportionat reclamat de anumite centre aglomerate de oameni și trupe, iar cum recolta a fost anul trecut și foarte slabă, s'au produs desechilibre locale cari au făcut necesară intervenția autorității.

De sigur că această intervenție trebuie să fie caracterizată de măsuri pornind cum am spus și mai sus, dela cunoașterea unor date statistice. Cum însă intervenția s'a produs în grabă spre a reglementa cât mai de vreme o situație care a intervenit destul de subit, s'au luat doar măsuri restrictive, tinzând la limitarea acaparărilor, la interzicerea dosirii mărfurilor și la limitarea câștigului nejustificat, deci la fixarea prețurilor maxime. Măsurile acestea au avut darul să reglementeze problema aprovizionării în mod subiectiv, dar nu să o și rezolve în mod obiectiv. De aceea anormalitatea a continuat și greutățile aprovizionării au fost resimțite profund.

Greutatea cea mai mare în această ordine de idei a întâmpinat-o menținerea prețurilor maxime. Într'adevăr ele au fost fixate mai mult pentru articolele de prima necesitate: grâu, porumb, carne, legume, etc. etc., adică pentru produse fărănești. Este și natural de altfel, pentru că în vremuri ca acestea hrana primează. Este natural, dar nu este suficient pentru că viața nu constă numai din alimentație. Ea reclamă de asemenea încălțăminte, îmbrăcăminte etc., iar în ce privește pe producătorii agricoli, ea reclamă și înflorirea utilajului. Pentru încălțăminte și îmbrăcăminte s'au pus prețuri maxime la anumite articole „standard”. Dacă în ce privește stofa se mai poate face uz de prețurile maxime, când e vorba de încălțăminte însă, chestiunea se schimbă căci mărfurile respective nu se găsesc în prăvălie. Negustorii pretind că sunt obligați să le țină doar în vitrină. Tot asemenea se întâmplă cu articolele pentru înflorirea utilajului agricol cari se obțin numai pe prețuri deosebit de ridicate. În felul acesta prețurile maxime operând numai

în sectorul agricol, se naște o prăpastie despărțitoare între produsul agricol și posibilitatea menținerii gospodăriei respective. Această problemă era destul de gravă și în timpurile normale; cu atât mai mult se agravează în actualele împrejurări.

În mod normal între prețuri este o corelație determinată, stabilită în baza factorilor intrinseci cari îl compun. De sigur că această corelație nu a fost niciodată desăvârșită, dar se recurgea cel puțin la argumentul libertății pieței. Astăzi libertatea pieței este complet anulată și din moment ce un compartiment al producției este obligat să vândă cu prețuri arbitrar stabilite, tot așa de justificat este, ca el să poată cumpăra pe baza aceluiași fel de prețuri. Este într'adevăr nedrept ca țăranul să vândă grâul cu 11 Lei kgul, iar fierul să-l cumpere cu 40—50 Lei kgul și acesta dacă-l găsește. Spre a restabili echilibrul normal autoritatea are obligațiunea atunci când fixează prețuri maxime, să privească ansamblul problemei și să dea posibilitate ca cel ce vinde în interesul general cu prețuri maxime, să-și poată cumpăra în același interes cu prețuri maxime materialele de care are nevoie. Numai în felul acesta prețul maximal este cu efect, dar mai cu seamă just. În momentul însă în care prețul maximal se fixează în mod unilateral fără a ține socoteală de corelația lui cu prețurile celorlalte articole, în acel moment el este lipsit de o bază dreaptă pe de o parte, iar pe de altă parte rămâne fără efect, căci piața nu poate funcționa normal. Lucrul s'a verificat de atâtea ori, așa că nu mai e nevoie de demonstrație.

Ing. GH. BRÂNDUȘ.

Rostul Băncilor de Emisiune.

Originea lor se pierde în negura vremurilor. Deja în vechiul Babilon și în China din secolul al 13-lea, să cunoașteau firme cari în baza unor depozite în aur sau alte bunuri prețioase, emiteau bilete de plată pentru terțe persoane. Cu timpul rolul acesta inițial s'a amplificat tot mai mult, ajungând la dezvoltarea de azi.

În vremurile moderne scopul principal al unei Bănci de Emisiune este de a acorda economiei credite pe termen scurt. Natural că acel rol numai atunci îl poate îndeplini, dacă dispune de suficiente mijloace

de plată. Și chiar în acest punct Banca de Emisiune diferă de alte bănci, deoarece aceste mijloace și le procură ea însăși — cu ajutorul statului, punând la dispoziția publicului biletele sau bancnotele sale, în formă de împrumut. Un astfel de privilegiu îi dă un ascendent covârșitor asupra vieții economice și o face capabilă de a influența direct circulația banilor și capitalurilor. Dar asumându-și un rol așa de important, are de altă parte (sau ar trebui să aibe) datoria de a funcționa ca un regulator al valutei și a creditului. Nu totdeauna o face aceasta, deoarece pot interveni alți factori cari deranjează aceasta funcțiune.

În chip normal o Bancă de Emisiune are puterea de a pune la dispoziție pentru plăți mijlocii și mari, mijloace și mai comode decât moneda, de unde putem deduce că moneda nu e factor hotărâtor și exclusiv în privința aceasta, și nu e nevoie numai de bancnote. Astfel sunt mijloacele cari servesc circulațiunii fără de numerar, cum ar fi certificatele de monedă. Certificatele acestea se emit particularilor în baza unor depozite de metal nobile făcute de ei. Aceasta se obișnuiește în comerțul mare din Occident, America și Africa de Sud, unde circulația aurului este un lucru obișnuit. Prin acest sistem se economisesc și cheltuielile de monetărie și sunt evitate și pierderile pe cari le-ar avea banca emițătoare prin uzarea monedelor. La monedele de aur acest uzaj poate fi considerabil, dat fiind că aurul e un metal moale și să tocește ușor. Băncile de Emisiune mai sunt în situația de a economisi pentru economia națională mari cantități de monedă metalică, respective de aur, prin faptul că o mare parte a bancnotelor nu e nevoie să aibe o acoperire metalică. Favorul acesta rezultă din faptul, că nu e imaginabil ca toți deținătorii de bancnote să se prezinte deodată la ghișeurile băncii pentru preschimbarea în monedă sunătoare.

Trebuințele de plată le poate satisface o Bancă de Emisiune mai bine și în mod mai general decât orice alt mijloc de regulare a circulației banului. Cantitatea monedei din circulație e supusă la fluctuațiuni, continue condiționate de termene și variate obligațiuni de plată ale populației. Astfel de termene sunt sfârșitul săptămânii când industria trebuie să achite lefurile muncitorimei; sfârșitul unei cu variatele ei obligațiuni de plată a salarelor, chiriiilor, decontările de bursă (ultimo); finele quartalului, când devin scadente cambialele pe termen scurt; primăvara este importantă înainte de toate pentru agricultură când gospodăriile mari și mici își pregătesc și întregesc utilajul; pentru industria de construcții care numai stabilirea unui timp priincios așteaptă pentru începerea activității sale; dar mai cu seamă sezonul de toamnă este acela care cu valorizarea recoltei și variatele aprovizionări de iarnă are nevoie de finansare în stil mare. Fiscul încă absoarbe numerar mult prin încasarea impozitelor directe.

Variațiunile conjunctivei pot aduce cu sine mari exigențe față de emisiunea de bancnote. În mod normal, variațiunile aceste durează câte un period mai lung, și alinierea bancnotei la aceste schimbări să face prin aceea, că dacă sunt afaceri multe, atunci să îmulsească și tratele. Scontând Banca de Emisiune astfel de cambii, ea pune succesiv la dispoziția publicului mijloacele de plată de cari are nevoie. Cu astfel de ocazii banca mai slăbește frânele și așa numita „circulația fiduciară” e în creștere. Aceasta însă nu durează prea mult de oarece plata cambiilor scadente mai târziu aduce bancnotele iarăși înapoi în tresorul băncii. Tocmai mișcarea aceasta elastică de întindere și restrângere este caracteristica sistemului de emisiune, căci prin ea se face posibilă o adaptare ușoară la cererile circulației. Fără această elasticitate am avea când un minus când un plus prea mare a mijloacelor de plată. Sunt țări unde scontul nu e prea mult uzitat și atunci intră în locul lui împrumuturile pe lombard sau altă formă de credit.

Dacă în genere, datoria Băncilor de Emisiune este de a satisface o fluctuațiune a necesității mijloacelor de plată, nu mai puțin îi incumbă grija de a regula nevoile monedei divizionare. Unele bănci nu sunt legate prin nicio normă sau lege cu privire la emiterea monedei divizionare, și astfel ușor pot luneca pe pantă unei nepermise inflațiuni. Este deci o necesitate supravegherea acestei emisiuni, pentru ca moneda divizionară să nu-și piardă valoarea, care și de altfel stă pe bază șubredă, fiind aceasta valoare de obicei numai artificială. Unele țări au și legiuri în această privință, deoarece guvernele foarte bucuroși își iau refugiu la acest fel de inflațiune fiind câștigul foarte mare, mai cu seamă la retragerea și înlocuirea lor prin o altă emisiune, căci de obicei diferența între moneda divizionară emisă și cea prezentată la retragere, este considerabilă. Pentru a evita o astfel de speculă unele țări limitează prin lege obligația de acceptare la o cantitate potrivită și se pune o limită și cantități permise a se emite. Regulă justă e, ca Banca de Emisiune să primească la ghișeurile sale cantități nelimitate de monedă divizionară și tot așa să aibă dreptul a emite în mod nelimitat. Situațiile săptămânale ale Băncilor de Emisiune din care putem constata cantitatea monedei divizionare în circulație, este un barometru care arată dacă circulația e supraîncărcată sau nu, și să pot lua măsuri în consecință de urcare sau reducere a emisiunii.

Circulația modernă de mijloace de plată a dezvoltat și astfel de forme cari în multe cazuri fac de prisos o monedă. Este de datoria Băncilor de Emisiune a promova, organiza și supraveghea acest fel de circulație. Dezvoltarea circulației de gir și de clearing poate că este în defavorul privilegiilor lor, însă este în interesul general al economiei naționale dela care nici ele nu se pot sustrage, fiind doar acest in-

teres chiar baza lor de existență. Cu cât o Bancă de Emisiune are ramificațiuni mai multe în țară, cu atât felul acesta de plăți și de încasări se poate face în mod mai general și mai eficient, fie prin sucursalele fie prin corespondenții ei. Cu cât o Bancă de Emisiune e mai bine organizată și posedă o rețea mai întinsă de sucursale, cu atât ea poate contribui mai mult la nivelarea dobânzilor din țară și a condițiilor de producție și agonisire.

O misiune foarte importantă are Banca de emisiune în timpuri de crize acute financiare și economice. Acestea sunt caracterizate în prima linie prin dispariția încrederii. Băncile nu mai pot controla bonitatea debitorilor deoarece ea se poate schimba de pe o zi la alta, așa încât cambiile lor sunt refuzate la scont. Deponenții la rândul lor nu mai au încredere în bănci, și toată lumea vrea numai bani gheață. O mulțime de firme devin insolvente. Atunci Banca de Emisiune prin o selecționare judicioasă a clientelei, le poate sări într'ajutor prin escontarea cambiilor firmelor cari au de fapt bonitatea cuvenită, însă prin un joc neprevăzut al împrejurărilor au căzut într'o jenă momentană — dar pe lângă un ajutor potrivit, trecătoare — de plată. Acuma e momentul și a unei emisiuni augmentate de bancnote. Astfel nu numai că ajută la trecerea peste criză, dar prin o organizație potrivită și o politică financiară corăspunzătoare, pot și preveni crizele acestea.

Banca de Emisiune activează în interesul ei și al economiei naționale, dacă în timpuri de înaltă conjunctură restrânge la timp creditul, împiedecând astfel o urcare anormală a prețurilor. Se evită astfel și criza contrară, care urmează de regulă acestei urcări, adică o scădere bruscă a prețurilor. Dacă atunci Banca de Emisiune nu ar frâna, ușor ar ajunge în situația de a nu mai avea pentru bancnote acoperire metalică suficientă, și de a fi în posesiunea unor creanțe de valoare foarte dubioasă care ar periclita siguranța și solvența ei proprie, căci specula sperând la o continuă urcare a prețurilor, ar inunda băncile cu cereri de credit în formă de scont și lombard.

Strâns legat de sistemul de bancnote este regularea cursului devizelor și ocrotirea valutei. Se întâmplă câteodată să fim față de străinătate în jenă de plată, spre pildă cu ocazia unei recolte slabe, deoarece atunci contrapretensiunile țării nu sunt suficiente pentru acoperirea acelor plăți. La astfel de ocazii cursul devizelor aflătoare în țară de obicei se urcă fiindcă sunt căutate. Prețul metalelor nobile asemenea crește și se face un export atât de devize cât și de aur, ceea ce micșorează stocurile Băncii de Emisiune. O Bancă de Emisiune bine fundată e în situație de a suporta câtva timp o astfel de micșorare a rezervelor

sale; nu se întâmplă altceva decât că temporar acoperirea metalică a biletelor sale devine mai mică. Aceasta are însă și o latură slabă: Banca de Emisiune e forțată în astfel de cazuri, să-și apere convertibilitatea în valuta forte și aur a biletelor sale, prin urcarea procentului de scont, sau făcând mizerii băncilor prin îngreunarea din diferite motive — de care posedă de obicei un arsenal întreg — a scontului. Cererile băncilor și a particularilor devin astfel mai restrânse și speculanții de multeori sunt siliți să vândă prin ceea ce mărfurile și hârțiile de valoare de tot soiul slăbesc întrucâtva din preț. Prețul mai scăzut le face mai ușor plasabile în străinătate și asistăm la o scurgere lentă a valorilor internaționale, spre străinătate. Bilanțul de plăți nefavorabil se redresează, cursurile devizelor se ameliorează deoarece este o ofertă mai mare și evadarea aurului este oprită.

O amenințare a stocului de aur mai poate avea loc și atunci când scontul în străinătate e mai urcat decât în țară, parte deoarece atunci cererea de devize e mai mare și exportul de aur e rentabil pentru plasarea în ele. Diferență de curs de 1% la scont era în vremuri normale suficient pentru declanșarea acestei mișcări de evadare.

Dacă avem o valută de aur fără obligațiune de preschimbare a bancnotelor în monedă metalică, ci numai cu o acoperire procentuală de aur sau devize, atunci cursurile devizelor și menținerea parității de aur nu se mai regulează așa de automatic. În acest caz regularea se poate face numai prin cumpărare și vânzare de devize sau de aur. Câtă vreme Banca de Emisiune e în stare de a negocia devize în cadrul diferenței de curs susamintite, ea poate menține paritatea. Acest fel de stabilizare se apropie de obligația de preschimbare. Ultimul refugiu în caz că se retrag de la Banca de Emisiune multe devize este urcarea masivă a scontului sau peste tot sistarea creditelor.

Nu poate avea efect intervenția Băncii de Emisiune în cazul când bilanțul de plăți al unei țări e permanent pasiv și nu i se acordă credite externe pentru balansare. Poate obveni și cazul că într'o țară să se fi înființat institute bancare așa de puternice încât Banca de Emisiune să nu se poată impune.

Mare importanță pentru frânarea mișcării aurului este politica de devize de care pot face uz Băncile de Emisiune. Esența acestei politici e, că dacă tratele trase asupra străinătății stau pe curs scăzut, atunci Băncile de Emisiune le pot cumpăra; dacă se urcă, așa că exportul de aur rentează, atunci le vând, apăsând astfel asupra cursului devizelor. Mișcarea aceasta e urmată atunci și de băncile private deoarece știu că acuma nu mai pot specula la câștiguri mari.

(Urmare în pag. 232).

„ALBINA“, institut de credit

Activ. Bilanț încheiat la

			Lei	b.	Lei	b.	Lei	b.
Cassa:								
a) Numerar efectiv					45.937.480	—		
b) Disponibil la B. N. R. și CEC.					39.079.163	—	85.016.643	—
Disponibil la Bănci:								
a) În țară					120.986.546	—		
b) În străinătate					2.451.439	—	123.437.985	—
Portofoliu de titluri:								
Titluri românești.			In portofoliu.	In gaj.				
			v. r.	v. r.				
1. Cu venit fix.								
a) Efecte publice v. n.	Lei	75.928.120	—	59.287.373	—	59.287.373	—	
b) Scrisuri și oblig. v. n.	"	2.995.425	—	1.413.754	—	1.413.754	—	60.701.127
2. Cu venit variabil:								
c) Acțiuni cotate la Bursă v. n.	Lei	23.791.000	—	23.696.222	—	23.696.222	—	
d) Acțiuni necot. la Bursă v. n.	"	26.491.830	—	17.424.750	—	17.424.750	—	41.120.972
II. Titluri străine:								
a) Efecte						1.132	—	
b) Acțiuni						900	—	2.032
								101.824.131
Plasamentul Fondului de Rezervă:								
Efecte publice gar. de Stat v. n.	Lei	7.699.450	—					3.766.046
Portofoliul de scont:								
I. Plătibile în țară.			In portof.	Reescontate.				
a) cambii fără garanții			48.551.651	—	50.000	—	48.601.651	—
b) cambii garantate cu titluri			144.136.538	—	5.603.300	—	149.739.838	—
c) cambii garantate cu ipotecă			153.577.017	—	55.870.700	—	209.447.717	—
			346.265.206	—	61.524.000	—		407.789.206
Din care în suferință			3.787.188	—				
Debitori:								
I. Din țară:								
a) Debit. fără garanții			13.745.824	—	61.866.000	—	75.611.824	—
b) „ cu gar. camb. efecte			404.300	—			404.300	—
c) „ cu gar. titluri			104.048.908	—			104.048.908	—
d) „ garantați cu mărfuri			22.259.225	—			22.259.225	—
e) „ cu ipotecă			150.587.299	—	4.650.000	—	155.237.299	—
f) „ cu diverse			118.095.341	—			118.095.341	—
			409.140.897	—	66.516.000	—		475.656.897
II. Din străinătate.								
g) Fără garanții							821.841	—
								476.478.738
Creanțe în Conversiune cf. Leg. 7/IV 934:								
a) În Portofoliu cota redusă							140.991.666	—
b) În Reescont la B. N. R.							—	140.991.666
Participațiuni: La alte întreprinderi								
								16.906.034
Imobile:								
a) Pentru uzul propriu și imag. de mărfuri							39.009.603	—
b) Pentru trebuințele funcționarilor							11.828.442	—
c) Alte imobile							48.578.048	—
								99.416.093
Conturi diverse debitoare								
								91.532.828
Efectele Fondului Patronal de Pensuni								
								27.938.776
							Total:	1.575.098.146

Sibiu, la

Președinte: ss. **Dr. Ilie Beu.**Director General: ss. **Mihai Veliciu.**

și de economii, Sibiu.

30 Iunie 1941.

	Pasiv.	
	Lei	b.
<i>Capital social</i>		100.000.000.—
<i>Fonduri de rezervă:</i>		
a) <i>Rezervă legală</i>		22.000.000.—
b) <i>Alte fonduri:</i>		
1. <i>Fondul cultural</i>	3 636.991.—	
2. „ <i>P. Cosma</i>	1 042.690.—	4.679.681.—
		26 679 681.—
<i>Fonduri de amortisment:</i>		
a) <i>Pentru creanțe dubioase</i>		31 617.505.—
b) <i>Pentru imobile</i>		6 000.000.—
		37 617.505.—
<i>Dobânzi nerealizate la creanțe dubioase</i>		7.343.500.—
<i>Diferențe de curs nerealizate la Portofoliul de titluri</i>		608 810.—
<i>Fondul Patronal de pensii al funcț.</i>		29.296.587.—
<i>Depuneri spre fructificare:</i>		
I. <i>La purtător sau nominative dar plătibile la purtător</i>	La vedere.	Pe termen.
a) <i>Cu livret de econ. la purt.</i>	104 418.072.—	4.616 155.—
b) <i>Cu livret de econ. nom. dar plăt. la purtător</i>	8.457.082.—	338 143.—
	112 875.154.—	4 954 298.—
II. <i>Nominative:</i>		
a) <i>pe livrete de economii</i>	302 139.198.—	20.127.724.—
		322 266.922.—
Total general:	415 014.352.—	25 082.022.—
		440.096 374.—
<i>Creditori:</i>		
I. <i>Din țară.</i>		
a) <i>Creditori nerezuși noi</i>	209 973 378.—	488.824 062.—
		698.797.440.—
II. <i>Din străinătate:</i>		
noui	1.750.036.—	
	211 723.414.—	488 824 062.—
		700 547.476.—
<i>Angajamente de reescont provenite din:</i>	Efecte Scont.	Camb. circul.
1. <i>Curente la B. N. R.</i>	61.524 000.—	66 516 000.—
		128.040.000.—
<i>Cecuri și ordine de plată:</i>		
I. <i>Simple:</i>		
Cu plata în țară		
		15 104 976.—
<i>Dividende neridicate</i>		1.388.299.—
<i>Conturi diverse Creditoare</i>		75.801 079.—
<i>Beneficiul net:</i>		
a) <i>Reportat din anul trecut</i>		887.654.—
b) <i>Din anul curent</i>		11.686.205.—
		12.573.859.—
		Total: 1.575.098.146.—

20 Iulie 1941.

Pentru contabilitate: ss. **Eugen Vanău**, expert contabil.

(Urmare din pag. 229).

Altă misiune a Băncilor de Emisiune este colaborearea lor la restabilirea valutei, în cazul valutei de hârtie, când ea e zdruncinată prin intervenția statului. Prima măsură în acest caz e, că nu se mai emit bancnote noi pentru scopurile statului. Bugetul lui trebuie adus în ordine (balansat) prin reducerea la minim a cheltuielilor și sporirea la maxim a veniturilor. Toate împrumuturile de stat trebuiesc transformate în rente de lungă durată, astfel ca plățile să fie eșalonate pe rate cât se poate de mici. Trebuiesc introduse măsuri pentru readucerea hârtiei iarăși la valoarea al pari față de aur. Intre acestea se recomandă în prima linie măsurile deflaționiste pentru urcarea valorii banului și reducerea prețurilor.

În privința aceasta sunt două metode de observat: sau se retrage treptat hârtia din circulație și se înlocuiește prin alta bine garantată, sau paritatea de aur se reduce ca să corăspundă hârtiei devalorizate. Cazul din urmă are favorul că nu reduce brusc prețurile, dar în schimb circulația trebuie să calculeze cu cifre mult umflate. Statul câștigă mult la o nouă regulare a valutei, deoarece în bilanțul Băncii de Emisiune fondul de aur figurează încă cu valoarea nominală originală. Dacă acest fond se revalorizează pe baza noii valute reale, vom avea o diferență cifrică mare. De ex. din 1000 milioane Lei se vor face în noua monedă 5000 mil. Lei. Plusul acesta de obicei e revindicat de stat care astfel scapă parțial sau total de datoriile ce le are la Banca de Emisiune.

Despre relațiile Băncii de Emisiune cu statul, vom scrie într'un articol viitor.

MERCATOR.

Desființarea contribuției excepționale de 20% asupra veniturilor scadente după 1 Septembrie 1941 inclusiv

D. general Antonescu a dat următorul Decret-Lege:

Art. 1. — Se desființează contribuția excepțională de 20 la sută în favoarea Statului, asupra tuturor veniturilor scadente după 1 Septembrie 1941 inclusiv, din rentele și obligațiunile emise de Stat, județe și comune, din obligațiunile emise de autorități publice, regii și case autonome și stabilimente publice de orice fel, precum și din scrisurile funciare urbane și rurale, înființată prin decretul-lege nr. 2.575 din 31 Iulie 1940, publicat în Monitorul Oficial nr. 176 din 1 August 1940 urmând ca cupoanele exigibile până la 1 Septembrie 1941 exclusiv, să rămână și mai departe supuse contribuției excepționale pe toată durata valabilității lor.

Art. 2. — Cupoanele cu scadențe după 1 Septembrie 1941 inclusiv, detașate dela titlurile cari fac parte din categoriile prevăzute în decretele-legi nr. 889 și 890 din 30 Martie 1941, publicate în Monitorul Oficial nr. 78, din 1 Aprilie 1941, care conform articolelor 6 din decretele-legi de mai sus, au devenit exigibile la 1 Aprilie 1941, rămân și mai departe supuse contribuției excepționale, pe toată durata valabilității lor.

În pag. 5: Raportul d-lui ministru al finanțelor către d. vicepreședinte și președinte ad-interim al consiliului de miniștri.

Folosirea bunurilor expropriate dela evrei.

Centrul național de românizare aduce la cunoștința tuturor celor cari doresc a fi împroprietăriți cu imobile expropriate dela evrei, că cererile pentru împroprietărire vor trebui înaintate la o dată ce se va anunța ulterior prin ziare și pe măsura în care aceste imobile vor fi evaluate și luate în posesiune de Stat.

Toate bunurile expropriate se vor distribui astfel, încât cei care luptă în prezent pe front pentru reîntregirea țării, să poată lua parte la distribuirea lor, întru cât și cererile luptătorilor de pe front, sau ale familiilor lor, trebuiesc soluționate cu toată atențiunea ce trebuie să li se dea.

Moștile expropriate dela evrei și cele rămase dela germanii repatriați având suprafață de 100 ha. în sus, se arendează pe anul 1941—42, prin licitație publică cu oferte închise.

Intrucât timpul este înaintat, ofertele se vor prezenta la Centrul național de românizare, direcția tehnică, bunuri agricole, cel mai târziu până la data de 15 Septembrie a. c., considerând că peste această dată nu vor mai fi valabile.

Orice alte lămuriri cu privire la situația moșiei sau condițiunei de arendare se dau la comisia județeană respectivă sau la C. N. R.

MAȘINI DE SCRIS

Cu prețul original la

Librăria „Dacia Traiană” S. a.

Sibiu - Piața Unirii 7 - Telefon 168